

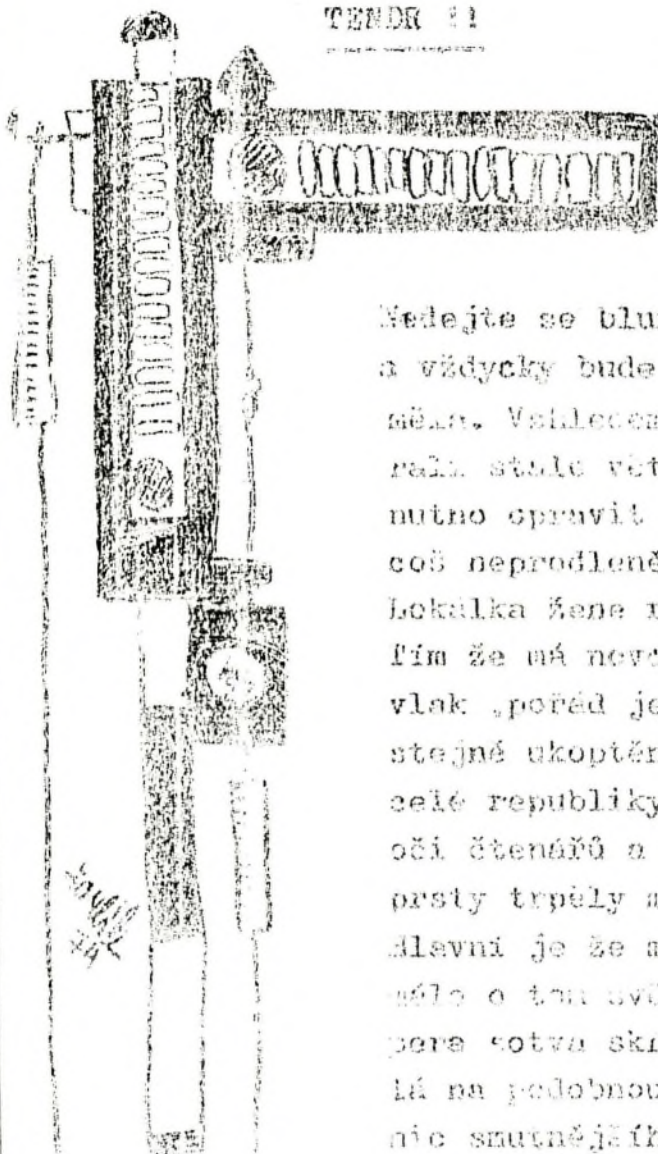
BRDSKA

LIKALKKA

174

10

Ahej kamarádi „kamarádky

Nedejte se blufovat zavřeným semaforem, Lokálka má a vždycky bude mít zelenou. Ostatně proč by také neměla. Vzhledem k tomu že jsme v poslední době nabírali stále větší zpoždění oba říšové rozhodli že je nutno opravit spuchřelé koleje a narezat výhybky, což neprodleně učinili a tak po zlepšené trati se Lokálka žene rychlostí přímo závratnou.

Tím že má novou úpravu se nemění na nějaký luxusní vlak „porád je to začouzená a funicí mašinka se spóšic stejně ukoptěných vagonů které se kolébají na kolejích celé republiky.... Redakce jenom brala ohled na unavené oči čtenářů a vlastně i na svou maličkost neboť naše prsty trpěly měrou nevídanou o strojích ani nemluvě. Hlavní je že máme do do vagonů naložit a že toho není málo o tom svědčí prohybající se nápravy a přetížená pere sotva skřípou. Dá se říct že Lokálka nebyla zvyklá na podobnou zátěž. K tomu je nutno dodat že neznáme nic smutnějšího než vláčec který nemá co vozit... Je řájo že k tomuto názoru došli i čtenáři.

Svého času jsme psali že vypravování Lokálky je pro nás finančně neúnosné a že by bylo dobré kdyby každý čtenář za číslo poslal alespoň známku. Tento návrh se neprosadil a mnoho kamarádů ho snad přehlédlo.. Proto nyní oznamujeme že za Lokálku budeme vybírat 2 Kčs. Jistě pochopíte že není v silách dvou lidí každý měsíc se zbavit stovky nehledě při tom na spoustu práce... Věříme že přeci jenom nikoho svrchu zmíněný obnos nikoho nevyčerpá... Výpravčí na hradle dává zelenou a tak vám do rukou přijíždí nová LOKÁLKA.....

A H O J

redakce

Finanční četa : STROJVEDCE - NABRO „ VÝROSTOVÉJČICE -
MUHY „ TOPIČ - DAVY

KRESBY : CLIFTON „ FERY „ DEWY „ ROLF „ PARLÍK

CHLÁPEK

Plameny skoro olizují vybledlé dřiny, kolena pálí, záda mám potaženy jinevatkou. Hlavou se honí podivné myšlenky a ani nepozorují postavu, která vystoupila ze závoje tmy a stojí teď u mého ohně.

"Ahoj kamaráde, mohu se trochu ohřát?" povídá. "Co bys nemohl" já na te a úkosem si ho prohlížím. Dřiny jako já, taky něco pamatujou a ta hlava, hotový strniště, myslím si a sahám pro krabičku cigaret.

"Neměl bys jedno pro mě?" povídá. "Jel jsem za klukama, měli na mě čekat na nádráží, ale kde nic tu nic. Čekal jsem dlouho a teď v té tmě aby se čert vyznam."

Poděkoval a připálil si cigaretu větvičkou.

Nevím, jak dlouho jsme tam seděli, když jsem vstal, řekl, že jde spát a zalez do spacáku.

Seděl na pařezu a díval se do houstnoucích uhlíků.

Ráno jsem se probudil dřív než on. Budit ho nebudu, seženu radši nějaké dříví, aby jsme se mohli trochu ohřát a upachtit snídani. Od včerejška nebyla ani větvička. Když jsem se vrátil s náručí chrastí, úplně jsem ztuhl. Všechno pryč! Spacák, terna! Sakra, chlápka si pustíš k ohničku, ani ho neznáš a on tě pak prachšprestě vekraše!

Sed jsem si na trávu a bylo mi blbě.

Zapraskala větvička, zvedl jsem hlavu. Stál přede mnou jako včera. V každé ruce ošus.

"Skočil jsem pro vodu. Věci jsem odnesl támhle k těm smrkům. Přes noc to zvlhlo a tak jde ranní sluníčko."

Stál jsem na peroně a on mi zamával z okna. Zvedl jsem ruku a zašeptal: "Odpusť, kamaráde!"

- DEWI -

Nikdy nejsi poražen, pokud si to dáš nemyslíš. A nebudeš-li si to nikdy myslet, nemůžeš nikdy podlehnout! E.T. Seten - Black Wolf.

Z l á s i l n i c e

Takevá tma, že nejsou vidět hvězdy, a vlhká černá silnice, hladká jako tělo hada. Počítáš v kapse halíře a kilometry k nádráží /snad by jel ještě nákej flamendrák/, protiváha je pouze naděje. Marně si dýcháš na ruce, veksl přibral aspon pět kilo, kdyby se dalo aspon někde sednout, ale do toho bláta na krajnici? A semtam pruh světla za zatáčkou - vteřina oslepení, pohotová ruka, nastrožená kytara a do tmy úsměv tak akorát - a ještě se zbytečně ohlédnout. Pro jistotu. I když tě vůbec nezajímají dvě červená zrcátka vzdalující se levné zvíře, co nechává stopy pneumatik na mokřím asfaltu.

- TAPI -

Bráskej pražec 74 - Vagony původně určené pro poezii a fotky ajzbo-nického žánru jsme poslali do šrotu. Ze zbylého vagonu pro prózu jsme vynášeli všechno co se dalo /celkem 5 povídek od třech autorů/ a vyšlo nám takhle:

1. místo v Bráském pražci ve vagonové přezě - PIFÍK / Blázen vlak /
2. místo v té samé branži - KAVČE / Můj vlak /
3. místo si pectivě vypoal po nocích kamarád - ROBIN / Vineřskej vlak /

TRAMPSKÝ TEST - TRAMPSKÝ TEST - TRAMPSKÝ TEST !

1. Ružá zšře nad Kladnem značí:
 - a/ neďaleko je kladno
 - b/ lesní požár
 - c/ právě vstal Robin z Vinsře
2. Wabi Ryvola je:
 - a/ finský prezident
 - b/ tramský písničkář
 - c/ značka impertované kentušovky
3. Surk je:
 - a/ vulgárně "soumrak"
 - b/ jehličnatý strom
 - c/ takevá blbá ryba
4. Co ješt největší trampevu chlebeu
 - a/ svazek camrátek na hrudi
 - b/ čisté nohy
 - c/ obytný přívěs
5. Sedmáct dní je :
 - a/ doba oběhu Slunce okolo Měsíce
 - b/ tramské píseň
 - c/ rekord v tramské soutěži "Čisti denně chrup!"
6. Kytara slouží k:
 - a/ předlování
 - b/ převezování ušlechtilých hudby
 - c/ likvidaci nepohodlných jedinců
7. Tramp ukrývající v žebračle slepici je:
 - a/ ničema
 - b/ hladový člověk
 - c/ člen spolku pro ochranu zvířat
8. Jitrocel je:
 - a/ hlavní ženská hrdinka románu Pestrach
 - b/ prerie /čti "žitroukl"/
 - c/ léčivá bylina
 - c/ zvláštní přírodní úkaz ,při němž jitro trvá celý den
9. TB je :
 - a/ částečná tubera
 - b/ teulavé beta
 - c/ autoznačka Lietavské Láčky
10. Lanšpejď je:
 - a/ název indiánské vesnice ve státě Iowa
 - b/ luncheon-meat
 - c/ nekvalitní lane

TRAMPSKÝ TEST - HODNOCENÍ

Správné odpovědi se ukrývají pod písmenem b. Za každou si přičítejte 3 body. Pokud se výsledek shoduje s datem, kdy pořádá vaše esada potlach, ještě tam, budete určitě vítáni.

- TAPI -

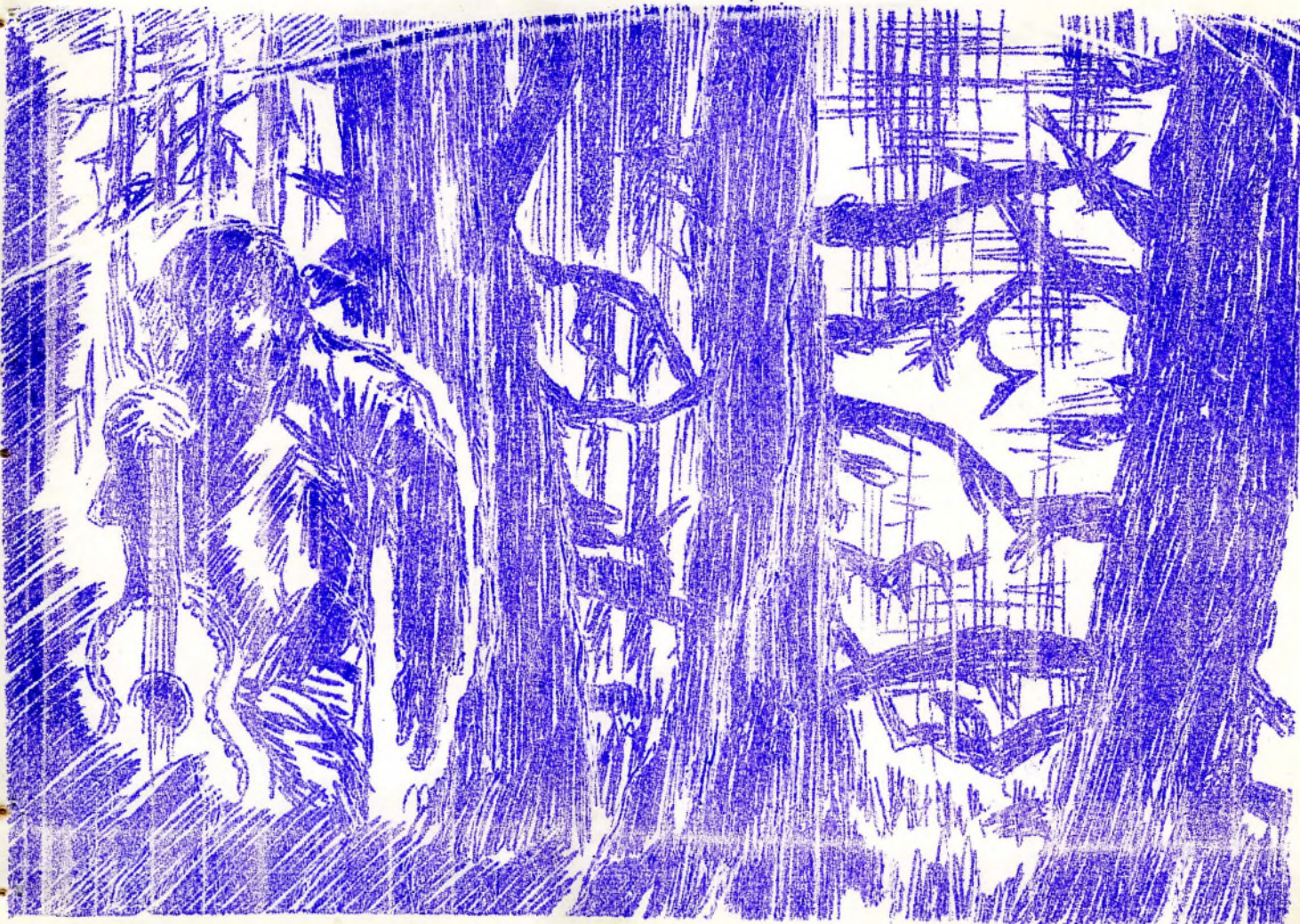
Heslo ze slovníku. TRAMP, VANDRÁK, TULÁK.

Je osoba, která je stále na cestě, poháněná touhou po něčem krásném, čistém, zajímavém. Nemůže nikdy dojít cíle, jako ho nevidí básník, malíř, protože všem je společná touha dosáhnout něčeho nedosažitelného. Nemá rád klid, stojí vodu, hnojící bahno, tlející rašelinu a konzervatismus v lidech i přírodě. I jeho šaty, rozvolané a veselé, plující šátky a těžké boty jsou kvůli nepohodě jen z poloviny, z druhé poloviny je to výzva všem bouřím v přírodě i v lidech, výzva předsudkům a zkeštrnělým zvykům. A tahle touha a věčná neposednost je základ, jakmile pomire, je člověk jen trampen ve vzpomínkách a vlastních představách. Ale to tam je pravé trampské srdce. Všechno ostatní jsou jen lži a předstírání, falešná romantika, různá pijácká kamaráctví, vydávající se za tremping.

- DAN -

AHOJ - Dnes používaný pozdrav vznikl z anglického zvolání "hey!" značící hejla a výrazu "a hey", což je zvláštní druh pramice pro přepravu osad v přístavech. Zvolání "hey a hey" znamená "hejla, leď k převozům!" Časem se změnilo v námořnický pozdrav, který byl k nám přinesen kamarády z jejich toulek v cizině.

Víra že hery přenášejí? Nikoli! Tepectiveu dřinou... / Jack London /
a kterých se víře ani nesnile -...

H o r r o r

Je tomu už celá řada let. Byl tenkrát takevů penurů podzimní večer. Po obloze se henily tmavé mraky a chvílemi drobň přesele a podzimní gychřevů vítr šuměl v korunách stromů. Vracel jsem se tenkrát z potlachu v Krušných horách. Šlapal jsem docela sám tmavou lesní pěšinou k okresní silnici, kde jsem doufal, že chybík nějaký stop na nádraží do Proboštova.

Tma rychle hustla a penuresz lesní pěšiny ještě zvýšile táhlé zavytí psa někde v dlece.

Náhle zahoukání sovy v lesní houštině mě bezděčně přinutilo zrychlit krok, tak že za několik minut jsem před sebou uviděl světlý pruh silnice. Ta byla ale jako vymetená, nikde ani živé duše, jen tmavé noční stíny a šumění větru.

Až za heďneu chvíli, když už mi mokřý chlad začal vnikat za límec kašile, jsem spatřil jak se nahoře ze zatáčky vynořila světla reflektorů. Docela pomalu a tiše se blížile nějaké auto.

Dal jsem rukou znamení a ustoupil k okraji silnice. Vůz mě tiše mijel, ale tak pomalu, že jsem se domníval že zastavuje. Přiskočil jsem proto ke dvířkům, otevřel a nastoupil jsem. V tom okamžiku mě přejel mráz po zádech. Auto bylo docela prázdné. Zásný cestující ani řidič, ba ani motor nepracoval, ale přesto se vůz vytrvale a tiše šinul silnicí. Otevřeným okýpkem vedle volantu vnikalo do vozu smutné šumění větru a plesket dešťových kapek.

Hřízou jsem nebyl schopen ani hnout prstem, ale jáke otrlý tramp jsem si po chvíli řekl: "Čert te vem, hlavně že se vezu a jsem v suchu!"

Pojednou se ve světle reflektorů objevila zatáčka. Přemýšlel jsem zděšeně co mám dělat, mám zabrzdit, anebo otevřít a vyskočit z vozu. Než jsem se stačil rozhodnout, náhle se v matném přisvitu palubní desky objevila ruka. Mokrá, zeleně se lesknoucí ruka, jáke od utopence.

Pootočila volantem a zase stejně tajemně zmizela. Hřízou mi zacvakaly zuby a na čele vyrazil studený pot. Ale vůz se šinul dál, stále stejně tiše a stejně strašidelně. Až se v cestě objevily železniční závery. Udiveně jsem konstatoval, že tajemné síly ovládající auto dokonale znají dopravní předpisy, protože vůz před závěrami zastavil a po projetí vlaku se zase tiše rezjel. Za příští zatáčkou, v níž se opět objevila a tajemně zmizela ona zelená ruka, jsem konečně spatřil světlá železniční zastávky.

Ulehčeně jsem si oddechl, otevřel dvířka a v silicím dešti přeběhl pod přístřešek před vchodem do stanice, odkud jsem sledoval tajemný vůz jak pomalu mizí za rohem. Chtěje se trochu uklidnit po přestálé hříze, pokoušel jsem se zapálit si roztřesenými prsty cigaretu, když ke mě přistoupila udýchaná a zcela přemočená mužská postava a požádala mne o zápalky.

Chtěje slyšet lidský hlas, ptať jsem se odkud jde, že je tak přemočený. Z dlece, zněla odpověď. Já také, řekl jsem a vida jeho podezřívavý pohled na moje suché šaty, vyprávěl jsem právě prožitý horor.

Neznámý poslouchal bez pohnutí, až potom, když jsem dodal že už nikdy bych nechtěl prožít něco tak strašného, odhodil nedokouřenou cigaretu a sykl mezi zuby: "Teď prožiješ něco ještě horšího, protože ten vůz jsem celou cestu tlačil já, když mi došel benzin."

výhybka

- HABESAN -

" Co ňech - to pětistrunný banjista " ...

Jaroslav Čvančara - Taxmeni

" V Československu je kolem 500 registrovaných skupin countrywestern "

POEZIE

Pět zrzavejch drátů, co vobepínaj svět.

Pět zrzavejch drátů, co sšepínaj svět.

Málej svět tuláku u příkopu
i ten velkej, plnej reflektorů,
s nápisem v cizí řeči
co zní tak fajn -

Grand Ole Opry

Svět roztrhanejch džínů
i naškrobených košilí
a smetanevejch stetosků
Eral Scruggs

na obrázku na zdi
a kůže na bubnu

prevlhá ranní rosa
to je Flint Hill Special
pár tónů co upadly pod stůl
spolu s opilý stínem,
to je sessions kdekoli

mezi poleďníky a rovnoběžkami
dálehoj kůk plnej pražců
jako dálnice do modrého kraje

sežehnutá prachem
a směrem nákladáků

Pete Seeger ve vytahaným svetru
bratrství mozelnatý ruky

s třemá ocelevejma prstýnkama
a telegrafní dráty u trati
do zapadlý staničky

Pět zrzavejch drátů, co sšepínaj svět.

- LIŠÁK -

ODCHÁZÍM

Odcházím a v nočních stínech leží

ta stará chata, keuzle krásných chvil

vrátit se zpět, to dokázal bych stěží

Skončilo vše, pre co jsem dosud žil

odcházím a věřte, je mi těžko

a zůstat, na te nemám síl.

Sbohem mé sny, méje láske, méje všechno,

prebrál jsem a včas to pochopil.

Cesta děsí a přesto mne tak láká

a na konci kam nelze dohlédnout

obleha bílá, slunce barvy zlata

a v duši cary přetrhaných pout -

Ta cesta konce a začátek nemá,

snad nemá smysl, vždyť nemá žádný cíl.

Odchází tulák bez tváře, bez jména,

odcházím, akých se nevrátil.

- DAVEY -

J S M E

Jsem křtění čálnými kraji,
nádherou jiter slunných dnů,
věm čím naděje nezmírají,
co mít budu svým světem snů.

Jsem křtění bílými sněhy
bouřící divou peřejí,
zelaní hor a řeky břehy,
co v dálce modré se ztrácejí.

Musíme jen kolem ohně plamenů,
aby srdce lačné mohla bít,
musíme žhavé touhy z pramenů
rosou i deštěm, sněhy uhasit.

Jsem křtění hvězdami vzderů,
zářemi ohnů která v očích plá,
velkými cestami do prázdnosti,
jakkoli je doba bouře zlá.

KAREL VOJÍŘ - SANDY

Trampská středeční noc.

Oš nepakěti je pro trampy rezervována noc ze soboty na neděli. Je to noc volnosti v přírodě bez omezení městskými zvyklostmi, večerními li-taniení a domovníci po desáté hodině s velkými chrastícími klíči a poukázkou na bakšiš, napsanou na ospalé tváři.

Je to noc ale vlastního výběru a každý tramp ji tráví tak, jak si dovede nejlepší představit, nebo tak jak to přestě vyjde.

A na té noci je skoro nejdůležitější ráno, ráno bez spěchu, věčně strávené řinčícího budíku "běž pro mléko", ráno o jasném bytí i nesně-
lím sluncem, nebo ráno se zvolna se plížící mlhou, ráno se slimákem neuvěřitelně pomalu se sunoucím po spacím pytli.

Tak to bývá oš nepakěti, tak nějak vypadá trampská noc ze soboty na neděli, ať už ve skutečnosti, nebo ve snu, když je ta skutečnost nějak nedosažitelná. Ale na mě někdy přijde strašná potřeba pořádit si alespoň slabší odvar z trampské noci i v týdnu. Nevím proč, ale obvykle to vyjde na středu, kdy mě něco v místě k smrti namíchne, tak-
že nemám státní a jakmile skončí práci, hodím jen dím na stůl lístek se stručnou informací, aby nemusela být zbytečně obtěžována Veřejná bezpečnost, zbalím spacák a vyjeďu prvním vlakem z místa, třeba jen opravdu pár metrů za humna.

A pak chodím chvíli po lese a spím sám pod střechem lesního kr-
mitka, kterou je vidět nebe na tisíci místech a trávím tak svoji stře-
deční trampskou noc, noc stejně tak krásnou i když ošizenou o pomalé plíživé ráno budíkem schovaným na kraji spacáku, který se do rána přestěhuje až k nohám, takže se nedá zastavit, až mě opravdu vzbudí.

Ráno si pak tisíckrát vynadám, proč si takhle komplikuju život, ale nadávám jen do té chvíle, než budík ulevím a ze spacáku opucuju ne ješneho, ale hned tři slimáky.

- DAN -

Pes, kterého uzdravíš, tě nikdy nekousne. To je hlavní rozdíl mezi zvířetem a člověkem.

Mark Twain

Pekně se ještě člověk dovede smát, ani ďábel mu neublíží .. / DANTE /

" JESTLI POZDĚ TASÍŠ , ŽIVOT SOBĚ ZHASÍŠ ... / SAMUEL COLT /

V zámku zarychotil klíč.

"Na konečně," hlesne vetráveně Pađe a začne si připínat nábojevej pás. Veteřenejma dveřna sem vaikle šmeuravý slunce a jeden paprsek ně zasírá ve věku. Živnu a šourán se za klukama. Strážnej žvejka a z dálky je slyšet šumet hlasů.

Deme shrbený tunelém a jak vyjdeme na velný prestranství ,zheučíme veči ,zvyklý na neustálý přítmi.

"Kelik dneska?" povídá Vendi strážnýmu a v jeho hlase cejtín lehou nestalpii.

"Jake dycky ,kamaráde! Narváno k prasknutí."

Zahejbáme kelem hračky a jak du kelem škvíry ,arknu do safiteštru. Dětičky způsobeň velizuju nanuky ,muži vedou důležitý debaty a z jejich cigaret stoupají medrý voblaka. Auknu nahoru a lehce pohnu koutkem. Ne ovšem ,vypadá te na děš.

Strážnej už mi dleube hlavní do žeber ,a tak se loudám do šaten. Pađe leští svýho Webbleye a prázdenějma hilsnema ,Vendi si lepší plavevus. Dřepnu před zrcadla a vypláznu na sebe vz'ekle jazyk.

"Co je?" chechtá se Pete.

Vlastně se mi nechce ani hádat. Je te stejne na draka. Šénu po keličku a začnu ze sebe dělat vehavně zohátralýho vandréka. Nedreu pod veči ,červeneu jizvu ,černý teteváni ,rezcuchaneu paruku.

Strážný nalejvá denní příděl rumu.

Kepnem ho do sebe a mlčky vycházíme. Házím na zása usárnu a hlavou mi bleskne vzpomínka na jeden vandr.

Zvení potřetí.

Zapaluju si cigaretu ,chvíli čekám a pak vystupuju na jeviště,abych řek první slova týhle nemežný frašky ze života.

Za krkem mě studí první kapka deště.

- WABI RYVOLA -

P e u t n í k o b z e r u

Máteha s rancem
a zloděj ideálů
či převezník
mezi břehy snů ?

Pěvec ho doprovází
orchestr nebeských slz
či šivanec
hledající v druhých sebe sama ?

Lehce jej odhalíš
spatříš-li tu tvář.

Ze dvou obrevských zrcadel
vyzařuje kus obzeru
Později pak sám poznáš
touhu -tu touhu ženeucí
k cestám za obzer

- LEJDY -

S l u n c e

Po ránu je heďnej strejda,
který tě dleubá do ečí
s tebou putuje kam se hneš,
do řeky vleze,na skálu vyskočí.

O půlnoci je z něj zlemyslný tyran,
pálí a buší do zpocených zad ,
vyseučí patre,krátí tvůj krok,
člověk by nejradši do stínu paš.
Ne a večer ,když prochám už spát,
jak ovčák beránky za kopce zahání,
aby zas ráno mě s rosem budilo..
te je snad tajemství mého
toulání.

- WABIGOON -

Já se toulal po horách
a snil jsem o bramborách,
když jsem sešel do doliny,
měl jsem roztrhaný džíný.

Řekl mi jeden pistolník
že máj kšicht se mu nelíbí
a potom ani nezakvík.
Já marně sháním alibi.

Ležel vláček velice, až přejel
dvě slepice.
Doleje jsou od peří, my je
máme k večeři.

- BILLY BRAWLER -

Vezeu pána v sanitce,
dvět visí na nitce,
sanitka se převrhla,
nitka se přetrhla.
Báci!

poli stojí strašák,
obej se ho avšak!
trašák v poli stojí
však se ho bojí...

tuhém boji vydrží,
epodlehni nýbrž!

- DAWY -

f e k á l n í p o e z i e

Okolo lesa pole lán
hoj, jede s lesním
pychem pán.
Auto od Ferdá celé,
hajnému uniká skvěle.
Ten má jen tatraplán.

Byl pozdní večer
Stědrý den
pár svíček jen
pro vánoč čas.
Hrdliččin zval
ku dárkům hlas,
kež stromek lehne
popelom.

Znám křišťálovou studánku
kde prořídý je les.
Ten křišťál značku Meser má,
tam hoch se sklenkou kles.

Tám nikde už nechedí pít
o javorový kmen
se pere kniška s chatařem
Lesem ševlí beat.

- JOHNY -

Brdo Kou slez Kou.

Tři postavy oblečené v podivných strakatých hadrech, na nohách vojenské boty a na zádech podivné rance, se trmácí půlnočním lesem přes bažiny na Peleční potoce. Každý jejich krok je provázen bubláním bahna a čvachtáním vody.

Les nehnutě stojí, jakoby držel hediny ti-cha za stromy, které padly a pohlcuje je bažina.

Postavy váží každý krok, nejistě našlapují na drny a klacky, přelézají podle velikány a mlčky obcházejí k nebi trčící kořeny.

Míjí Dick-camp a pokračují proti proudu potoka. Na cárech sněhu, který nerozmočil noční liják, jsou vidět jejich stopy, které mází za heuštinou.

Náhle se z heuští ozývá praskot. Noční tuláci sebou trhli. Co je? Asi jsme vyplašili spícího kance! Praskání se opakuje a blíží se směrem k bahnisku. Skrtnutí a v heušti zablikal plamenek zapálené sirky. "Hele, to je člověk!" "Divné, divné, taďa a teď v noci?"

Vytáhni baterku!" "Kde je tam?"

- A kde jste Vy?" ozývá se z heuští.

"Taďa Fabián - zdejší Krakenoš. Kam jdeš?"

"Nahoru na boudu."

"A odkud?"

"Z Dick-campu."

"A jak dlouho jdeš?"

"Asi dvě hediny!"

Tři postavy se tlumeně zasmály: "Te jsi ale prováděl v bahně léčebnou kúru, né?"

"Skoro, já taďa zabloudil."

"Decela ti to bloučení jde od nehy! Pečkej, já pro tebe dojdul!"

"Heby, já už vylezu sám." A znovu se ozývá praskání větví a čvachtání bahna. Potem z heuští vyrazila rychlostí splašeného býka postava. Kužel světla z baterky osvětlil její zbídačelost.

Ušmudlaný a poškrábaný obličej, jen oči mu svítily, nehy po kolena a ruce po loky od bláta!

"Na taďa ty vypadáš, chodil jsi po čtyřech?"

Usmál se: "Ahoj!" a pechal jim špinavou ruku.

"Tak pojď, my jdeme taky nahoru."

A všichni čtyři zmizeli mlčky ve tmě.

- BURBÍK -

Starý fleky

Tady byl kdysi camp

A teď si nuda

oblíkla barvy krepanatejch chat

a otečením knoflíku

umlčuje ptáky.

V marným boji se snažili

dekázat lesu

že taďa ještě není zbytečnej ..

- TAPI -

Člověk je tak malý a přeci je tak velký ... / JACK LONDON /

Pro Brácký kraj byl kdysi zaveden velmi výstižný znak. Tvořil jej čtyři smrkové a čtyři bukové větve, jako symbol druhů dřevin, rostoucích v bráckých lesích. Tyto větvičky vyrůstají ze čtyř údolí a čtyř vrcholů.

ČESKÝ JACK LONDON

..Brády - Toto pohorí, táhnoucí se od severovýchodu k jihozápadu Čech v délce 145 km a v šířce 30-40 km stále se svými nevysokými, pedálovými hřbety zarostlými staletými stařinami útočištěm národních - nejšlechtičejších - správnější samotářských trapperů, dávající přednost pustému životu v opravdové divočině před oživujícími táborovými ohněmi našich řek a údolí.

Krása panenských hvězd poměrně lehce z Prahy desazitalných lákala silné jedince k toulání již v dobách, kdy na světových bojištích zuřila válka. /1914-18/....

Tehle napsal o Brádech Bob Hurikán ve svých "Dějínách trampingu". Bob Hurikán..Te jméno zná snad každý tramp. Pro střední a starší generaci je to pojem. A přece - jak málo toho o něm většina trampů ví. Chtěl bych čtenáře Lokálky seznámit s životem a dílem tohoto bezesporu nejpulárnějšího a nejslavnějšího trampa, a také o historii trampingu na Brádech, jak ji vypsál ve svých "Dějínách"

Bob Hurikán /jmenoval se vlastně Josef Peterka/ se narodil 21.dubna 1907 v Praze. Od svých devíti let skutoval v družině Lišek v 33.oddílu, kam ho dovedl Jenda Kvapil. Družinu vedl Jára Krejčí, pod jehož vedením vyrůstal Bob ve zkušeného skauta a po Járově odchodu se stal rádcem Lišek.

Jára Krejčí byl později znám jako šerif Zlatého údolí. U skautů získal Bob četné teoretické i praktické zkušenosti a znalosti, kterých pak využil jako tramp. Později, v učení se seznámil s trampem Frantou Použinou-Cikánem, který jej několikrát vzal na osadu Utah. Tam poznal kouzlo trampingu, kterému zůstal věren až do své smrti. Ve svých začátcích jezdil Bob na Kocábu, Vltavu a Sázavu. V roce 1925 přichází do osady Hurikán....

Osada Hurikán vznikla asi roku 1920 ze skautského oddílu Kaen Inků. Za zakladatele osady jsou považováni Bena a Grizli Hanuš. Bena již v roce 1919 hledal nové útočiště na Sázavě. Historický byl den 23.7. 1921, kdy se začalo se stavbou první chaty. Z finančních důvodů se stavba přetáhla na několik let. Byla nazvána "Chata Inků u Dobré vody" podle nedaleké studánky, je však známa i pod názvy "Mrtvá osada" nebo "Pohádka".

Po návratu z vojny postavil Bob s Jukonem druhou chatu. Se stavbou začali 23.zářím 1928 a chata byla dokončena už v pozdním létě 1929.

V roce 1938 se však Bob pouští do chaty znovu a v roce 1940 stojí jeho proslulý Hanš. V roce 1932 byl Bob poprvé zvolen šerifem osady Hurikán. Tuto funkci vykonával plných 33 let - až do své smrti. V téže době přichází do osady Bě Hůlová, se kterou se Bob v květnu 1938 oženil.

Byla to typická "trapecká svatba" s plnou parádou na osadě Se svojí Bě vytvořil Bob proslulý Hurikán Duo. Zpočátku zpívali jen taj ve vlaku a u táborových ohnů, ale stále stoupající popularita je přivedla i na Slavanský ostrov a do Lucerny. Do roku 1939 měli 755 vystoupení.

Vystupovali pro české národnostní menšiny v cizině, např. ve Vídni a v Berlíně. Od roku 1932 jsou považováni za naše nejlepší trapecké duo a jsou držiteli mnoha cen ...

Bob byl i úspěšným písničkářem-skladatelem. Složil 18.písní a to: "Rikatačo", "Heřící přerie", "Bě", "Děve divočiny", "Vinebrání na Perketově", "Starý šerif", "Zelený lučistník", "Kabaléri-zápas hoří", "Jednou na shledanou", "Poplujeme spolu" ... /pekr o vagon dále .../

"Hvězdička na nebičku", "Bill-dítě západu", "Daleko za mořem", "Dolly", "Večer slunce zapadá", "Lá-Lá", "Marry", "Good hope", "Aljaška".

Ale přichází rok 1939, okupace ČSR Hitlerem a doba nejhlubšího temna, které silně zasáhlo i trampy...

Ale oni v tak těžké době, jakou byla pro český národ německá okupace, neskládá Bob ruce do klína. Vzniká "Partyzánská zimní brigáda", složená z 10. oddílů, které působily téměř po celém území Čech a Moravy. Byli v ní mnozí známí trampové, jako např. Emerich Roth, Kivi, Sid, Abé Dušek, Hoban aj. Velitelem brigády byl Bob Hurikán...

Po osvobození byli mnozí z "Partyzánské zimní brigády" odměněni mnoha státními vyznamenáními. Ale mnozí také zaplatili svou lásku k vlasti a svéběž zatčením, mučením, vězněním a smrtí. Vzpomeneme se všechny ostatní alespoň Jerry Packarda a Billa Brochese...

Po válce pracoval Bob jako dřeverubec a později na stavbě Slapské přehrazy. S literární činností neustal, ale nic už mu nevyšlo. O práci na přehradě napsal obsáhlý román, Ale jako již nejdříve se setkal s nepochopením a snad i zlym úmyslem a rukopis spálil...

Po dokončení přehrazy pracoval u geologického průzkumu a pak až do důchodu na elektrifikaci trati na Českou Třebevou.

V roce 1962 začal ztrácet zrak. Trpěl depresemi a trochu i zatupkl, protože jeho nová díla zůstávala v rukopisech a starší věci, které vyšly před válkou nebyly znovu vydány. S těmito ranami osudu bojoval Bob svou pevnou vůlí. Ale osud byl neúprosný. Bob musel ulehnout a 2. června 1965 v nemocnici zemřel. Bob Hurikán cestoval po světě, navštívil např. Orient, kde čerpal látky pro své romány. Bohužel o jeho cestách jsem nenalezl nikde nic bližšího.

Rozešlá byla jeho literární činnost. Napsal cca 1000 článků a povídek, které byly otištěny většinou v předválečných časopisech Tramp, Naše osady a v mnoha jiných. Napsal celkem 28 svazků.

Knižně vyšlo: Trampské faširky, Trampem do Orientu, Trampské skazky, Stopování, Dějiny trampingu, Zálesák od Zlaté řeky, Stopař Cassidy, Hoši divočiny, Děs Wyomingu.

V různých sešitových vydáních vyšlo: Plamen vzpoury / Mexiko v plamenech /, Průkopníci Arizony / Jezdci z Arizony /, Toronto, Pěšák střelet, / Román Toronto jako příloha časopisu Pacific expres, ostatní tři vyšly v letech 1939-1970 v sešitové úpravě v edici P.E. /, Ztracená stopa, Návrat pěšáckého střelce, Kouzlo Hašiša, Největší případ inspektora Cumánse, Třetí záleha, Šest šilinků, Udavač, Zelení hájevé, Děvče z Mezihoří, Princezna ze slávy, Petr Klen, Snítka rušáho vřesu.

V rukopise zůstaly romány: Česká Kalifornie, Horští chlapi, Pro blaho vlasti a bohužel i jakési pokračování "Dějiny Trampingu" pod názvem "Co vypráví má kytara" - byly to příběhy a historky z našeho trampingu, jak je Bob psal mezi kamarády.

Bobovi literární práce vycházely buď pod jeho občanským jménem Josef Peterka, nebo pod pseudonymy Bob Hurikán nebo Bob Peters. Bob začal jako dělník, později působil jako reportér, redaktor a nakonec se stal spisovatelem z povolání - dělnický spisovatel, oblíbený mezi dělníky, kterým rozuměl a pro které psal. Jen před nejdůvěrnějšími přáteli mluvil o svých čtenářích jako o svých "kamarádech". O jeho kvalitách svědčí např. to, že jeho román Třetí záleha získal 1. cenu v roce 1938 v literární soutěži nakl. Sběratel. Byl členem "Svateberu" a dalších předních literárních institucí předanichovské republiky.

Jeho život byl krásný a plný, jaký může mít jen život opravdového chlapa. My trampové můžeme být na "svého Boba" právem hrdí.

Pozn. aut. - K sestavení Bobova životopisu jsem DAVY - použil celé řady starších i novějších materiálů, které byly dost neúplné a někdy se v něm i rozcházel. Proto kamarádi promiňte, pokud narazíte na nějaké nepřesnosti.

--Tulácká moudrost--

Ať budeš jednou stár
a vrátíš se v ten kraj,
uvidíš jak rychle se změnil,
Až budeš šedivět,
lidé řeknou že jsi kmet,
a ty víš, že živet už ti
nemá co dát.

Teď když nejsi vůbec mlád,
a ženy nechceš znát,
jedeš na nápravě bytliček domů.
Kolem letí krásnej kraj,
a má být měsíc Máj,
též ptáci zpívají tu svou.

V sobě neseš křížků pět,
lidé říkají že znáš svět,
tak řekni moudrost tuláků.
Já ptáte se co je to svět?
Je to víc než světašilá šest
a celej je domovem tuláků.

- BAGR -

Deštivej vanár

Slunce se zateulalo
a mraky a ně brečejoj,
ale ty klopýtáš
po cestě potřísněné
blátivým pláštěm země
a umíněně tiskneš v dlaně
své malé soukromé slunce.
Těšíš se, jak tě bude hřát
v zínavým spacáku.

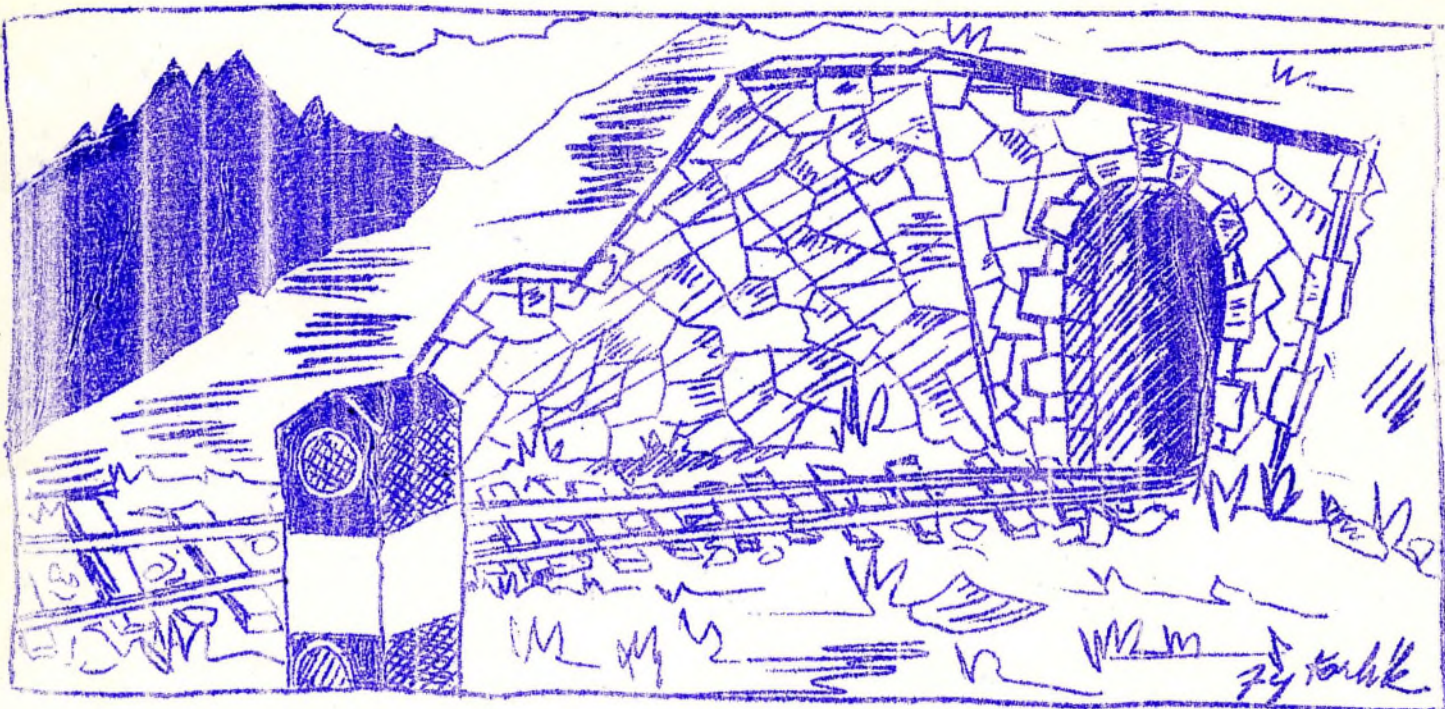
- TAPI -

Pohřební blues větru

Zastavil jsem se v lese
v jehličí křiznila pehozená
kepretina
Stenku jsem jí smečlil do leuže
a nasleuchal větrnému sengu
Zpíval cca o lidech a kytkách
Zéviděl jsem mu avebedu

- PIPÍK -

W RYTU DUNĚNÍ KOLEJNIC

Strojvůdce nejsem
tak proč mě láká
tam v dálce světla zelený ?

Záveršář nejsem
tak proč mám rád
jen šraňky dala spuštěný ?

Výpravčí nejsem
tak proč si pískám
když vlak opouští nádrží ?

Já topič nejsem
tak proč rád zřím
když sleup jisker zozáří ?

Průvodčí nejsem
a přec rád spím
v dřevěném kupé Lokálky.

Jsem hobe, tulák
a šťastnej jsem
když mě vlak veze do dálky.

-ČÁRA - /zez Plzně/

O VŠEM A PŘECI O NIČEM

Máš louky, potoky
a lesů smích i pláč
máš všechny seníky
a tajný místa kdesi v lesích
Máš slunce kus
a oblahy ještě víc
Máš tvářej chleba
a vozu ve studánce
Máš zlatej peřizm kolem krku
a pod hohama
rozblácenou stezku,
Máš udejchanou lokálku
a někdy i lístek
Máš radost z poprašku sněhu
na Plešivci
a bohatství v mraveništi
pod Stěcem.
Máš úsměvu i smutku plnou tvář
Máš trochu pláče v očích
nad zákonem i právem
dole v městech.
Máš všechno a přece nic.

- MOCHOMŮRKA -

V e l á n í d á l e k

" Na americkém Západě přechází počet stěhovavých lidí hodně přes
mili miliónu, není-li jich celý milión. Člověk nestálý nemá naději usa-
dit se, zvenit jako klidný občan ...

Pracuje snad několik měsíců na jednom místě, daleko a pilně jako
každý jiný - a potom ho to chytne. Musí pryč za každou cenu! Potřebuje
dlouhé pochody, fyzickou únavu, bísu, hlad. Ví, že ho to dožene až k
potupnému plazení a pokřívání před lidmi, do kterých by třeba ani ne-
kepl, ale - spoznával by, kdyby nešel. Touží po svedrodném životě pod
širým nebem, proti němuž je hvězdnatá vlajka kusem ubohého postroje ná-
ru - Co to je ? Depresace ? Či snad návrat k nomádskému puu našich
přarodů ?

Z. M. KUDĚJ

JAK SE DĚLALI TULÁCI VE STÁTECH ? Byli trampové, barmáci a teleři.
Hobe pracuje a putuje, Bum žebře a putuje a Tramp sní a putuje, ...

/ale F. Hethmana/

Tulákův domov je celý svět ... Z.N. KUDĚŠ

Vohnivej mužiček

Zase jednou sedím na Dakotě. Kluci už vjedešli a já jen tak koukám na těch pár sláminků na vohništi. A najeďnou tam stojí mužiček. Vohnivej mužiček. Klidně si sedne naproti na šutr, řekne AHOJ a trochu si zadýmá. A nedivím se. V tomhle bráskym koutě se za chvíli nešivíš ničemu. Tak řeknu taky Ahoj a čekám co teda bude dál. "Hele podí si povídat. Se mnou už si tak dlouho nikdo nepovídá". "Klidě" já na to.

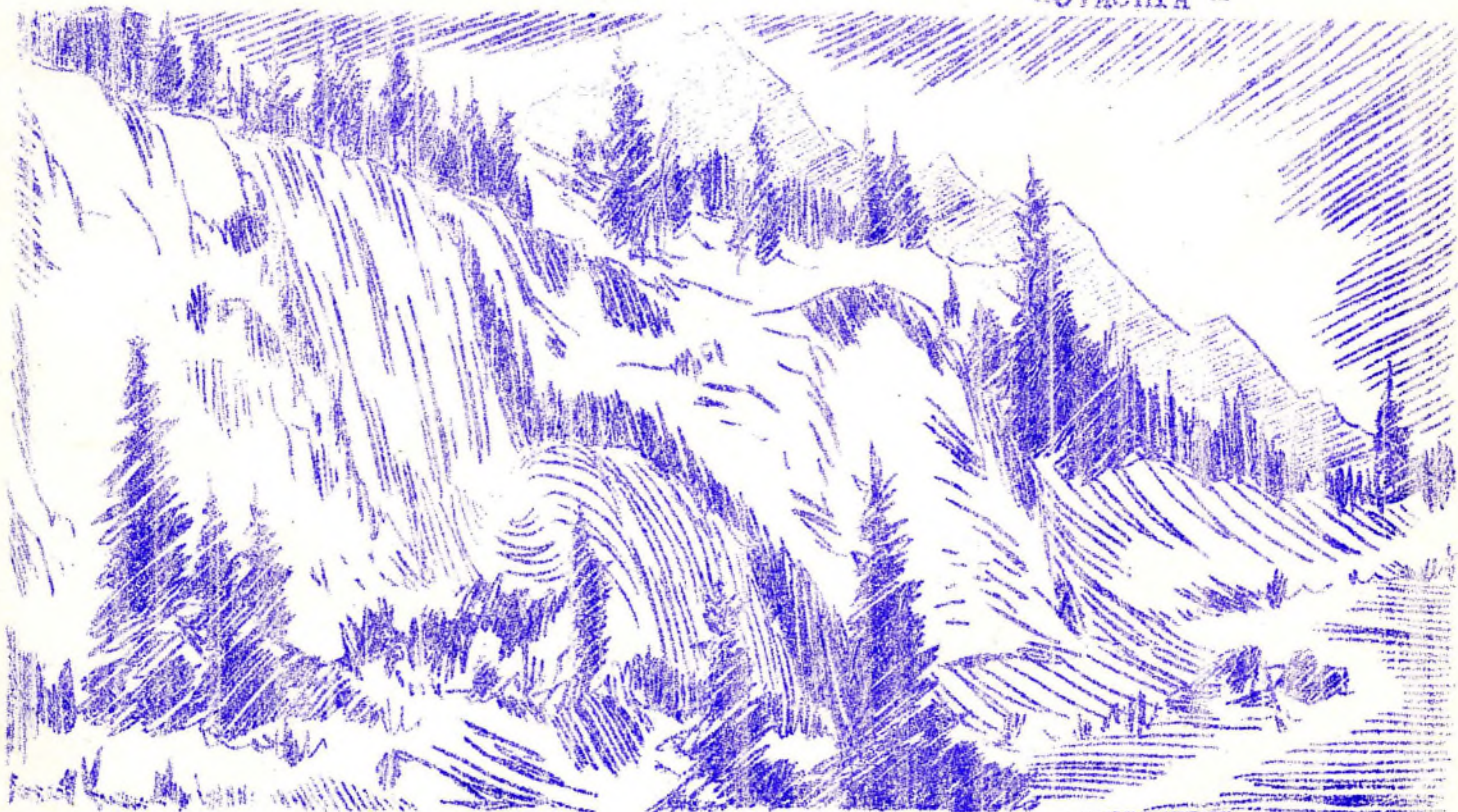
"Ale vo čem. Ty jake vohnivej mužiček vševěš bys mi moh povědět, jak to tady vypadá na campech v tejánu! Je to tu vepuštěný, víd?"

"Co tě nemá, vůbec ne! Káží sem přijde bába na houby, tak nic nevidí, ale jinak ...? U kažďbe šutru potkáš nějakou trampceku, mužičku. Ne trampce, jenom tu dusí, čím se taky snažno stane, že třeba dan přinese najeďnou domů kouli jak z děla. Jak se moh chudák soustředit na sheďm pečnění s přísůvkem, káží právě dumat nad tím jak zlepšit na Fordu Huronu komín, aby to už jednou dostalo iah. Ha, jak ty duše vypadaj? Jsou takevý jake mihový. Te je těžký vysvětlit. Potkej, já ti jí ukážu. Párkrát si dýmul a už vstála nad vohništem."

Tak přesně takevou jsem viděl tuhle pod kuchynkou. Vála si to nad leuken, pak po petoce a pořád pryč.

A ještě jednu věc ti povím. Čučky znáš, to je jasný. Pár z vás v ně věří a nosí jejich pedoky sebou. Ne a jedna z těch pedok byla i na Lucerně. Ta holka co tam jezdí jednou zabalekala na Fabiána, že aby si pře toho čučka přišel. A von přišel vopravdu. Takevej vumšeloj, vobrestlejš mechem, se sukavičí. Přišel k Lucerně, dupnul a už se tam hemžili různý pídívajzlíci a chramostejlíci. A za chvílku už mu věšeli pedošu čučka na krk. Fabián zabučel až se v hnízdech udělal prvan a už to bral ke Stežci. Vidíš i tady se něco semlele, ale to ti povím rychle, nemáš moc času. Fabián totiž přijde na Stežec a tam ti chlapek pácuje auto. Takevý to de luxe. Znáš Fabiána. Vědělivnul si, až embčku zrezkavěl pošvozek a řek si - káží něco luxusního, tak luxusního! A zadul tak, že fére přistálo v Debrži na náměstí. Potom psali něco o nešťastný auto-neheďě. Ne ale už abys šel. Máš to akorát na devítku Lokálku. Tak Ahoj ... A hele, přines mi příště pytlík seura, já rád sladký. Ahoóóó!!!

-ČVACHTA-

AHOJ ZAS PŘÍŠTĚ!

...a jít a namyslet na konec cesty...

